

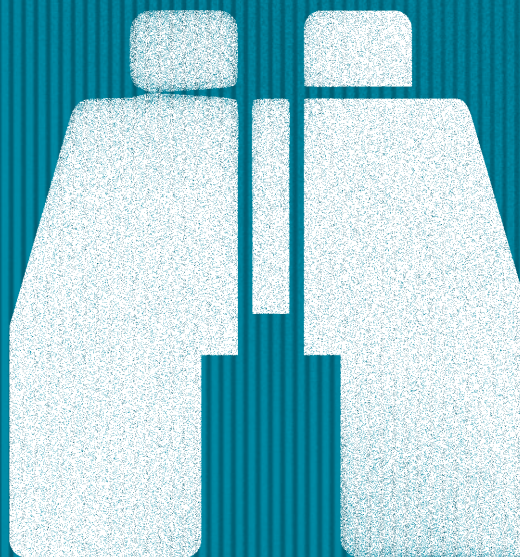
Informe estat de la joventut *2014*

Índex

- 1 Any 2014: sense canvis a l'horitzó
- 2 Una garantia que no arriba
- 3 Emancipació i exili: marxar del país per marxar de ca'ls pares
- 4 Locals, equipaments i espai públic
- 5 Transport públic, la via cap a la sostenibilitat
- 6 Barcelona, una ciutat dual
- 7 L'educació, de l'escola al lleure educatiu
- 8 La veu de la ciutadania: eleccions, consultes i processos participatius
- 9 El punt de vista del territori: la realitat als districtes
- 10 Bibliografia i fonts

1

Any 2014:
sense canvis
a l'horitzó

En alguns sentits, el 2014 va ser un any en què certes dinàmiques i tendències pròpies del període de crisi econòmica i social van començar a alleugerir-se. Tant és així que s'ha començat a parlar amb insistència de l'inici de la recuperació, amb una perspectiva probablement molt optimista, si tenim en compte les dades disponibles: **si bé és cert que hem pogut detectar uns tímids símptomes de millora, la situació en termes generals no ha millorat gaire substancialment**, almenys pel que fa al col·lectiu de persones joves.

Segons l'*Informe sobre la situació laboral del jovent* elaborat pel **Consell Econòmic i Social de Barcelona** (CESB) la població jove aturada el 2014 era de 32.300 persones, les quals representen gairebé una cinquena part del total. Com dèiem, cal celebrar que l'atur juvenil ha disminuït en 10.600 persones (24,7%) respecte el mateix període de l'any anterior; tanmateix, **aquesta reducció no està lligada únicament a un augment de l'ocupació, ja que en el cas de les persones menors de 25 anys, s'experimenta un increment de la població inactiva (6,5%), és a dir, joves que han deixat d'estar en situació de trobar feina** perquè han tornat a estudiar, han marxat del país o han caigut en el desànim i la percepció que registrar-se a l'atur no té cap tipus d'utilitat o d'impacte positiu en la cerca d'oportunitat laborals. Si ho comparem amb l'any 2008 en què va iniciar-se la recessió, es constata que l'augment de l'atur entre menors de 25 anys ha estat del 60%, i del 54,4% entre menors de 30. **Malgrat que l'atur juvenil a Barcelona és inferior al de Catalunya i de l'Estat espanyol, cal no oblidar que és un fenomen estructural que ja delmava la població jove abans i tot de l'esclat de la crisi econòmica**, i que per tant no podem esperar que sigui una problemàtica passatgera que se solucioni sense transformar en profunditat les bases del model productiu vigent.

Una dada especialment preocupant és la que quantifica el percentatge de població activa que està desocupada i busca feina des de fa un any o més. **L'atur de llarga durada és un indicador de risc d'exclusió social i entre la joventut pot tenir conseqüències negatives al llarg de tota la trajectòria laboral de l'individu.** A Barcelona aquesta xifra se situa en el 10,2% pel que fa a les perso-

nes menors de 25 anys, i a Catalunya en el 14,7% en menors de 30 anys. De fet, gairebé la meitat de les persones joves aturades fa un any o més que es troben en aquesta situació. Aquest indicador no ha parat d'augmentar alhora que disminueixen els subsidis o prestacions econòmiques per a les persones desocupades. El 4t trimestre de 2014 **només el 8,4% de les persones joves aturades d'entre 16 i 29 anys de Catalunya tenien algun tipus de cobertura**, essent exposades així, a la pobresa i l'empitjorament de les seves condicions de vida.

Si ens fixem en el jovent que disposa de feina, emperò, la realitat tampoc no és gaire afalagadora, principalment per l'efecte acumulat de les successives reformes laborals que han aprofundit en el camí de la precarització laboral. **La joventut catalana es veu afectada per la subocupació (16%)** –treballar menys hores de les desitjades–, **les jornades parcials (30%) i la sobrequalificació generalitzada**, és a dir, tenir una formació superior a la requerida per al lloc de treball, un fenomen que afecta una de cada dues persones joves que treballa i que denota la manca d'oportunitats existent i la fallida del model basat en una economia d'escàs valor afegit, que ha provocat una competència laboral ferotge per feines poc qualificades. També és imprescindible parar atenció a **l'alta temporalitat laboral juvenil (42%)**, una pràctica molt habitual en la nova contractació, com demostra el fet que **el 90% de contractes formalitzats durant el 2014 a la ciutat de Barcelona van ser temporals, afectant especialment la gent jove**: el 68% dels menors de 30 anys contractats ho van ser per un període inferior als 6 mesos; gairebé la meitat tan sols per un mes de durada, fet que matisa i relativitza l'indicador positiu que parla d'un increment de la contractació a joves d'entre un 9 i un 12% en funció del grup d'edat. Pel que fa a les altres modalitats, l'any passat van augmentar els **contractes de pràctiques (14%) i de formació (43%)**, fórmules precàries especialment dissenyades per a joves, que molt sovint són pervertides respecte la seva funció formativa original.

Tot plegat ens porta a fer una crítica del fet que **haver fiat el creixement econòmic de la ciutat en el sector del turisme i dels grans esdeveniments ha implicat la creació de llocs de treball que en la seva majoria són molt precaris**:

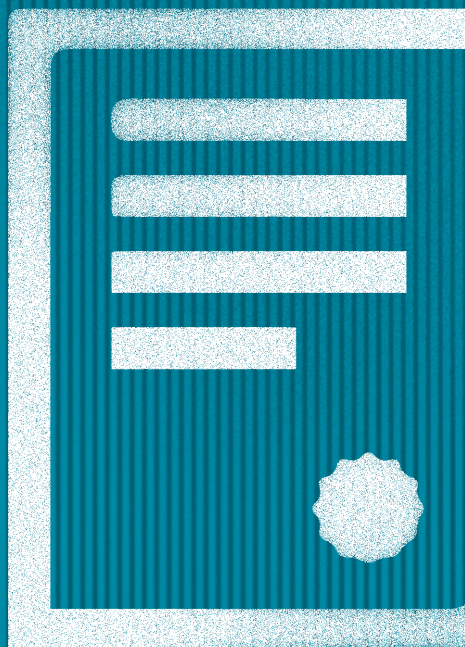
contractes temporals, parcials i mal remunerats que amb prou feines arriben al salari mínim; això si hi ha sort i no es tracta de treball en negre i per tant sense cotització a l'atur ni a la Seguretat Social. En termes juvenils, **l'auge de sectors econòmics poc productius desincentiva els estudis postobligatoris i potencia l'abandonament escolar, a banda que generalitza uns sous baixos que impliquen una pobra recaptació impositiva** i per tant tensionen els serveis públics propis de l'Estat del benestar. Mentrestant, com moltes veus han denunciat, **l'augment de la turisticació també comporta el tancament i la desaparició d'altres modalitats de negoci més tradicionals i de proximitat, i per tant la destrucció de llocs de treball que acostumaven a ser més estables i a gaudir de millors condicions laborals.** És un xantatge generalitzat que també coneixen massa sovint les persones joves barcelonines, que es veuen forçades a escollir entre atur o precarietat —o exili— en un cercle viciós que cal trencar per poder imaginar nous escenaris de futur a mitjà termini. És per tant urgent i imprescindible reorientar l'economia de la ciutat en sectors productius que generin valor afegit, invertir en I+D+i, crear i no destruir llocs de treball en el sector públic, tendint així, cap a un nou model que posi al centre del sistema les persones, la cohesió social i la sostenibilitat ambiental.

Davant aquesta situació, l'Ajuntament de Barcelona va aprovar el gener de 2013 el **Pla de Xoc contra l'Atur Juvenil** i el març del mateix any el **Pla Director de les Polítiques d'Adolescència i Joventut 2013-2016** (Pla Jove) que van comptar amb la participació activa del Consell de la Joventut de Barcelona durant la seva elaboració, tant aportant propostes concretes com fent crítica de les mancances de tot el procés. L'objectiu dels dos plans era abordar de forma combinada les problemàtiques estructurals que pateix el jovent de la ciutat, posant especial èmfasi en la xacra social que suposa l'atur juvenil, tot proposant mesures per estimular el foment de l'ocupació i la formació. **Dos anys després de la seva aprovació, podem afirmar que els resultats no han estat tan bons com voldríem**, si bé és cert que les condicions de partida eren summament difícils. Malgrat que cal reconèixer la tasca realitzada per les àrees específiques de serveis públics com **Barcelona Activa** i algunes entitats especialitzades

com la **Fundació BCN Formació Professional**, així com el paper d'assessorament i acompanyament que compleix la Xarxa de Punts d'Informació Juvenil, **disposem de poques evidències quantificables que permetin parlar d'un gir en la tendència o d'un efecte pal·liatiu de la profunda bretxa d'exclusió social que impacta molt directament en la gent jove**. Sí que podem destacar algunes accions ben encaminades, com ara la creació de 500 places de pràctiques remunerades d'FP dual per a joves en dependències i serveis municipals, una mesura prevista al Pla de Xoc i que va anunciar-se el mes de juliol de 2014. Tanmateix, els números encara són molt modestos si tenim en compte la gravetat de la situació global, per bé que tot petit avenç compta.

En termes generals, però, es denota una certa manca de seguiment i de retorn pel que fa a moltes de les accions previstes i impulsades per la Regidoria que estaven contemplades als instruments d'impuls mencionats, sobretot al Pla Jove. Les trobades per fer una avaluació en curs de tots els programes en marxa, tant de la Taula Permanent d'Avaluació i Seguiment del Pla de Xoc com de la Comissió Política del Pla Jove, han estat més aviat escasses i poc funcionals des del punt de vista de poder servir per actualitzar la diagnosi de la qual partien els conjunts de mesures proposades, identificant noves necessitats, avaluant els resultats i innovant en les propostes. En aquest sentit, també volem fer constar que **el CJB va traslladar directament a la Regidoria un seguit de propostes i comentaris al Pla d'accions 2014** presentat durant el mes de març com a actualització anual del Pla Jove, **que malauradament no van ser incorporades en el redactat final** aprovat a la Comissió de Qualitat de Vida, Igualtat, Joventut i Esports. Finalment, tampoc **no s'han fet públics informes o estudis d'evolució dels principals indicadors, a banda dels publicats pel CESB, que relacionin les xifres contrastades amb l'aplicació de les polítiques de joventut**. En aquest sentit, no s'ha donat resposta a la demanda de recuperar l'Enquesta a la Joventut de Barcelona que històricament elaborava l'Ajuntament cada 5 anys i que permetia redactar un Informe sobre la realitat de la joventut, el darrer dels quals va publicar-se l'any 2003.

2

Una garantía
que no arriba

En els darrers temps, el discurs de les polítiques de joventut pel que fa a combatre l'atur i la inactivació juvenil (el mal anomenat fenomen dels *ni-nis*) ha girat al voltant de la **Garantia Juvenil**, una iniciativa de la Unió Europea basada en les experiències positives de països com Àustria i Finlàndia. La Recomanació del Consell d'Europa preveu que **totes les persones joves menors de 25 anys rebin una oferta d'ocupació, pràctiques o formació després d'haver estat quatre mesos inactives** –sense treballar ni estudiar–. A l'Estat espanyol, per desplegar el *Sistema Nacional de Garantia Juvenil* es disposa dels Fons Estructurals i d'Inversió de la UE, que suposen un volum de 1.887 milions d'euros per al període 2014-2020. El Govern central ja ha dissenyat un conjunt d'accions agrupades en quatre eixos que inclouen **mesures per a millorar la intermediació** (actuacions amb agències de col·locació, programes de mobilitat); **mesures per afavorir la contractació** (incentius a les quotes de la Seguretat Social fins el 100%, ajudes a l'ocupació per a la contractació de joves durant més de tres mesos); i **mesures de suport a l'emprenedoria** (tarifa plana per a autònoms, ajudes a l'auto-ocupació per a joves). D'entre aquestes propostes cal destacar la contractació indefinida “Tarifa Jove” que estableix una bonificació mensual en l'aportació empresarial a la cotització de persones beneficiàries de la Garantia Juvenil (300€ durant un màxim de sis mesos), i el catàleg de contractes formatius, com ara el contracte per la formació i l'aprenentatge, el contracte en pràctiques i el contracte a temps parcial amb vinculació formativa.

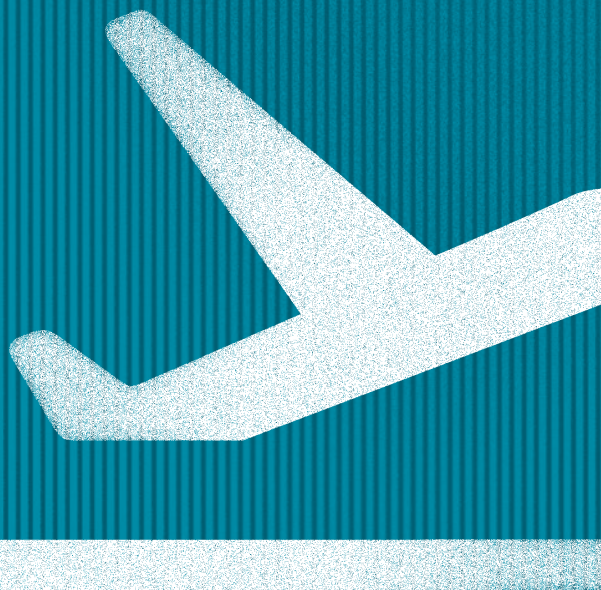
Des del CJB i el conjunt del moviment juvenil català hem celebrat en múltiples ocasions **l'oportunitat que podria implicar la implantació d'aquesta mesura de forma transitòria i urgent, però sempre que se'n faci una bona aplicació i no serveixi d'excusa per a aprofundir en la tendència de precaritzar**, encara més, les condicions de vida i de treball de la joventut. En el document marc de **Mesures concretes per a l'ocupació juvenil 2013-2014** del **Consell Nacional de la Joventut de Catalunya** (CNJC) consensuat entre les entitats membres, s'establien com a objectius específics de l'aplicació de la Garantia Juvenil la millora de la qualitat en l'atenció dels Serveis Pú-

blics d'Ocupació, la necessitat d'elaborar plans d'acció individualitzats en què s'identifiquin tant les competències com les necessitats personals, l'incentiu del cooperativisme i l'auto-ocupació, així com la necessitat de serveis i programes encarats a la formació en el mercat de treball, la formació ocupacional i llocs de treball remunerats en sectors vinculats al perfil de la persona jove. D'altra banda, **s'aposta perquè se'n beneficiïn joves d'entre 16 i 29 anys i que ofereixi opcions per a totes les persones amb diferents nivells educatius** (des de joves que no hagin finalitzat l'ESO fins a joves amb estudis de tercer cicle), així com la necessitat que el plans formatius comptin amb beques i pràctiques remunerades amb suficient dotació econòmica per a permetre als i les joves impulsar un projecte de vida autònom. Finalment, **es considera imprescindible que les administracions locals tinguin una implicació activa en la gestió de la Garantia Juvenil**, atès que és en l'àmbit municipal on s'expressen i es resolen la majoria de problemàtiques associades.

Recentment, l'**Associació Catalans de Professionals de les Polítiques de Joventut** (AcPpJ) ha fet públic un document adreçat als grups polítics del Parlament de Catalunya en què s'afirma que *“els problemes d'incorporació dels joves a la vida laboral no es resoldran només millorant la seva contractació. La realitat i magnitud de la tragèdia necessita d'un enfocament global i integral que necessita de la participació de tots els agents que intervenen en el mercat de treball i la formació dels joves. Creiem que es tracta d'una qüestió social, i no només econòmica i de treball, a banda de ser una qüestió que necessita de la màxima urgència. Tal com indiquen totes les anàlisis, la perspectiva d'una lenta recuperació econòmica amb una reduïda creació de treball al llarg de la propera dècada obliga a una mobilització excepcional de recursos, voluntats i agents econòmics i socials per a oferir un futur realment vàlid. [...] Davant d'això, l'aplicació de la Garantía Juvenil no s'hauria d'haver fet amb només un paquet de mesures tècniques, sinó que s'hauria d'haver aprofitat per a un gran acord del conjunt de la societat a favor de la inserció laboral PERMANENT dels joves”*.

En aquest sentit, lamentem que les mesures previstes siguin parcials i focalitzades en la bonificació de les quotes de la Seguretat Social per a empreses que contractin a joves. **Considerem que la majoria de línies d'actuació necessàries per a garantir el dret de les persones joves a accedir a un mercat laboral de qualitat o rebre formació o reorientació formativa –objectius centrals de la Garantia Juvenil– no queden recollides en la implementació dissenyada pel Govern de l'Estat.** La Garantia Juvenil ha de ser un programa innovador que garanteixi una resposta ràpida i coordinada per a les persones joves sense feina i que es troben fora del sistema educatiu, una oferta de qualitat que no continuï precaritzant als i les joves dels països, per tal que puguin desenvolupar les seves aspiracions professionals i vitals per poder-se emancipar plenament. **Estem encara pendents de conèixer en detall, així mateix, l'aplicació del programa de la Garantia Juvenil a nivell català i també la implantació que se'n preveu dins l'àmbit concret de la ciutat de Barcelona,** ja que fins ara no ha transcendit gaire més informació que un portal web i uns quadres operatius amb els que es fa difícil quantificar la població objectiva. Està previst que a la ciutat hi hagi una implicació molt directa de **Barcelona Activa** en coordinació amb el SOC i altres serveis educatius, i celebrem que així sigui. De tota manera, **fem molt tard en atacar els símptomes més evidents d'aquesta situació, i és imperatiu que els poders públics reaccionin amb celeritat i determinació,** sense escatimar prioritats ni recursos, per tal de posar les bases d'un futur menys agressiu envers la joventut.

3

Emancipació i exili:
marxar del país
per marxar de ca'ls pares

De l'atur i la precarietat juvenils que hem descrit se'n deriven moltes altres conseqüències per a la vida quotidiana de la gent jove, com la incapacitat d'assolir l'emancipació residencial o la forçosa necessitat de marxar a l'estranger a la recerca d'oportunitats laborals dignes. Segons les dades de l'**Observatori Català de la Joventut**, el 2014 va continuar **la caiguda lliure de la taxa d'emancipació juvenil (16-29 anys) situant-se en el 24,6%**, un 2% menys que fa un any i gairebé deu punts per sota del màxim històric del 33,7% assolit l'any 2007, que resulta irrisori si el comparem amb el d'altres latituds europees. Per tant, **tot i els indicis de certa recuperació econòmica que es comencen a produir en l'ocupació juvenil, aquesta millora no ha arribat a l'emancipació residencial**, que continua disminuint. Tal com passa amb l'atur juvenil, aquest no és un fenomen passatger ni casual, sinó que forma part del model social i productiu que s'ha desenvolupat durant dècades a Catalunya i al conjunt de l'Estat, basat en la construcció desaforada i l'especulació immobiliària. De fet, el **Consejo de la Juventud de España** ha denunciat que 8 de cada 10 joves menors de 30 anys continua vivint a la llar d'origen, fet que és comprensible si es té en compte que haurien de dedicar el 61% del seu sou a la compra d'un habitatge i el 52% per poder-lo llogar, davant del llindar màxim recomanat del 30%.

En paral·lel a la impossibilitat de marxar de la llar familiar, cada cop són més els i les joves que marxen del país. **L'exili juvenil és un fenomen que es troba en expansió i que sembla no tenir fre. Marxar a viure, estudiar o treballar fora ha de ser una opció, no una obligació.** No cal dir que quan parlem d'exili no ens referim a les experiències a l'estranger iniciades per voluntat pròpia i amb garanties, sinó aquelles que són conseqüència de la frustració i manca d'oportunitats que es tradueixen en una emigració forçosa. **Es tracta d'un èxode silenciós però constant que emprenen milers de joves que es mouen a la recerca d'unes expectatives de millora professional i personal que no poden satisfer al seu lloc d'origen.** Barcelona, la capital de Catalunya que sempre ha estat una terra d'acollida i d'oportunitats, també pateix actualment la fuga de centenars i milers de joves, amb nivells de formació

diversos, que abandonen la seva ciutat buidant-la del capital humà i social que havia aconseguit generar a partir de la inversió en educació i polítiques públiques.

A partir del padró d'habitants residents a l'estranger i les dades d'emigració de l'estadística de moviments demogràfics de l'Ajuntament de Barcelona, s'observa que **hi ha un total de 22.010 barcelonins i barcelonines d'entre 15 i 29 anys registrats a l'estranger, un 8,5% més respecte a l'any anterior i fins un 62,5% més que el 2009**. Cal tenir en compte, però, que aquestes xifres només computen aquelles persones que es donen de baixa del padró municipal per canvi de residència amb destinació a l'estranger per un període que s'estima com a mínim d'uns 12 mesos. Per tant, **caldria afegir moltes altres persones –segurament la majoria– que emigren però que no han fet aquests tràmits burocràtics en tant que no tenen la certesa de si es quedaran al país de destinació i per quant de temps**. De tota manera, amb aquestes xifres oficials es pot constatar que l'emigració protagonitzada per joves és la que més ha augmentat en els últims anys, i suposa una quarta part de l'emigració total a l'estranger.

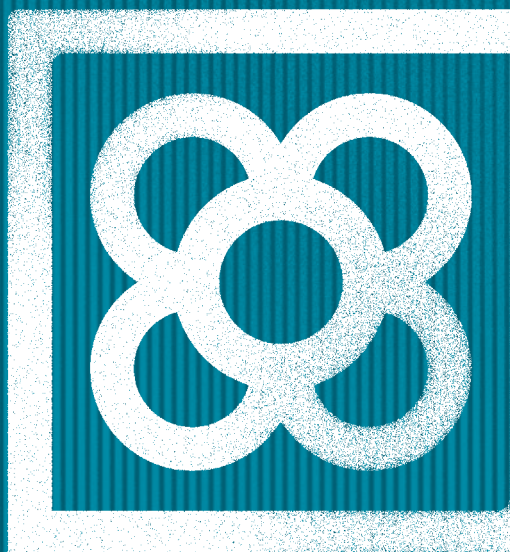
De fet, una de les principals reivindicacions de la campanya **Tornem a Barcelona** del CJB ha estat l'impuls d'una **Operació Tornada** per part de l'Ajuntament de Barcelona, començant per realitzar un seguiment estadístic de l'exili barceloní a partir d'estudis, enquestes i dades de la Xarxa de Punts d'Informació Juvenil. A més, aquesta primera tasca de diagnosi i de dimensionament de la problemàtica hauria d'acompanyar-se d'un **conjunt de polítiques que retinguessin els i les joves a la ciutat i afavorissin el retorn dels qui són fora**, reforçant els programes d'ocupació juvenil de **Barcelona Activa**, desplegant una **Renda Garantida d'Emancipació** per a persones joves emancipades en situació d'atur sobrevingut, o ampliant l'oferta i la política de beques per als estudis de formació professional. **Malauradament, un any després del llançament de la campanya no hem rebut cap resposta concreta de l'Ajuntament de Barcelona per posar les bases per tal d'abordar aquesta**

situació, si bé ens consta que s'ha encarregat un informe per mesurar la magnitud del problema i que s'està fent seguiment de les assessories de mobilitat internacional que es demanen a la Xarxa de PIJ. Tal i com ja s'ha fet esment, des de 2013 el consistori disposa d'un Pla de Xoc contra l'Atur Juvenil i un Pla Jove aprovats pel Plenari Municipal, i aquest hauria de ser el marc des d'on treballar per generar solucions que responguin a les necessitats laborals i vitals de les persones joves. El 2014 la campanya va realitzar una denúncia pública pel fet que l'Administració conegui i monitoritzi amb detall el número de visitants que arriben a Barcelona (més de 7.500.000 l'any passat) mentre desconeix i es despreocupa del nombre de joves que han hagut d'exiliar-se. **Ens agradaria que l'Administració posés el mateix èmfasi i energies que aboca al còmput i atracció de turistes en donar resposta a la dramàtica situació que viu la joventut de la ciutat.**

A nivell català, en el marc del Ple monogràfic sobre Joventut realitzat el juliol del 2013 a demanda del CNJC, **el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució que instava el Govern de la Generalitat a emprendre mesures específiques i crear una Oficina de Retorn per acompanyar les persones joves que es veïessin en la necessitat de marxar a l'exterior per a treballar o formar-se**, així com proporcionar suport a totes aquelles que volguessin tornar. Un any i mig més tard no coneixem encara la concreció de tot aquest compendi d'accions, tot i que sí que s'han fet públiques algunes de les seves materialitzacions. El **portal MónCat** ha estat l'eina informativa, de suport i d'acompanyament que ha creat el Departament d'Empresa i Ocupació per intentar resoldre els dubtes i problemes burocràtics amb els quals es troba el jovent quan pren la decisió de marxar de Catalunya. Tot i ser un primer pas en la construcció d'un suport integrat al jovent i a les seves necessitats migratòries, **el portal és encara una iniciativa insuficient per combatre un problema tan complex com és l'èxode juvenil. La informació és d'utilitat i pot ajudar a resoldre alguns dubtes concrets, però el programa no afronta les veritables causes que provoquen l'emigració** ni aporta solucions tangibles al jovent exiliat que vol tornar a casa.

En definitiva, l'èxode juvenil barceloní i català comporta una greu pèrdua de talent amb conseqüències polítiques, socials i econòmiques, per la qual cosa calen actuacions valentes i ambicioses per combatre un degoteig constant que no s'atura. **Només amb una ferma voluntat política, aconseguint que les administracions públiques concentrin els seus esforços i recursos en millorar les condicions laborals i d'accés a l'habitatge dels i les joves, i facilitant al màxim el retorn del jovent, evitarem que hagin de marxar en contra de la seva voluntat**, atès que trobaran oportunitats reals per desenvolupar un projecte de vida autònom a la nostra ciutat o a qualsevol altre indret del país.

4

Locals, equipaments
i espai públic

1 Els locals de les entitats juvenils

Una de les principals demandes històriques del CJB, ha estat solucionar **la manca crònica de locals que pateixen moltes de les entitats juvenils de la ciutat**, un problema especialment greu entre els agrupaments escoltes i els esplais, atesa la seva tasca educativa amb infants, adolescents i joves i les seves necessitats d'espai molt específiques vinculades a aquesta funció. No es tracta, així doncs, d'una problemàtica nova o desconeguda per part de l'Administració municipal, que recentment ha activat diverses línies d'actuació per tal de donar-hi resposta.

Una d'aquestes línies va ser l'impuls del **Pla Locals**, del qual n'hem fet un seguiment des de la seva posada en marxa l'any 2013. Durant el curs anterior ja vam constatar la incapacitat d'aquest pla per fer front a les necessitats de les entitats juvenils atès el seu fort component de territorialitat que fa difícil l'encaix amb una mesura que és d'àmbit de ciutat. En múltiples ocasions hem insistit en **la necessitat de crear un pla específic de locals per a les entitats educatives, una reivindicació que esperem que finalment es pugui concretar a partir de la Mesura de Govern de Foment i Suport a l'Associacionisme Educatiu** presentada per la Regidoria d'Adolescència i Joventut el passat mes de novembre. Aquest nou pla hauria de contemplar l'arrelament territorial d'aquestes entitats als seus barris i les necessitats concretes derivades del seu funcionament ordinari: sales àmplies per a les diferents unitats o grups d'edat, espai per a poder guardar material, flexibilitat horària per poder fer les reunions i les programacions de les activitats, i un conveni de cessió que els permeti tenir estabilitat en els espais on es trobin acollides. Les entitats amb local propi o de lloguer són una excepció perquè a la majoria els resulta impossible d'assumir-ho; per tant, és tasca de l'Administració garantir i facilitar espais als agrupaments escoltes i esplais que compleixin amb aquestes característiques. Malgrat tot, **cal valorar molt positivament el fet que en alguns districtes s'ha avançat força en la tasca de garantir que cap entitat es trobi sense local**, com en el cas del Districte de Gràcia o de Sant Martí.

D'altra banda, **una de les principals dificultats que es troben les entitats juvenils és l'accés a aquests locals o espais dins dels horaris associatius.**

Les persones que hi estan implicades de forma voluntària habitualment es reuneixen un cop han finalitzat la jornada laboral o estudiantil, és a dir, en horari de vespre o de nit. En el cas d'equipaments que no són de titularitat municipal és important que l'Ajuntament actuï com a mediador per tal de donar suport a les associacions que ho requereixin. Ara bé, **és imprescindible que des del consistori es comenci a fer una aposta clara per la segmentació o compartimentació dels equipaments públics, que permeti l'existència d'espais segregats que puguin ser de lliure accés per a les entitats,** afavorint així, espais de co-responsabilitat i també l'alliberament del personal tècnic de l'Ajuntament de la responsabilitat d'obertura. En tot cas, mentre es treballa en aquesta línia **cal facilitar convenis de cessió de claus per permetre l'entrada fora de l'horari d'obertura del centre,** com ja es fa en alguns casos, així com garantir que els horaris dels equipaments juvenils no es vegin reduïts i establir un mínim d'un equipament públic per districte on es puguin fer reunions associatives en horari nocturn.

Finalment, també **cal valorar positivament el fet que s'hagi recuperat la subvenció de Reforma de Locals per a entitats educatives** i el compromís de mantenir-la també, com a mínim, durant l'any en curs. Aquesta mancança ja va ser detectada en un estudi realitzat durant el 2013 i creiem que la mesura pot ser útil, no només per millorar les condicions dels locals de les entitats, sinó que, a més a més, pot permetre la consolidació i el compromís d'aquelles entitats que tenen un conveni de cessió en algun espai d'una titularitat que no sigui municipal.

2 La xarxa d'equipaments juvenils

Per al CJB la consecució i plena implementació del **Pla d'Equipaments Juvenils de Barcelona 2008-2015** ha estat una necessitat prioritària en aquesta legislatura, ja que es tracta d'un element indispensable per contribuir a la

construcció d'un teixit associatiu juvenil que disposi de recursos per a desenvolupar els seus projectes, així com per generar espais —físics i simbòlics— idonis per a la participació i l'apoderament de la joventut. Malauradament, des del curs passat aquest pla ha deixat de ser el marc referencial en aquesta matèria: tal com ja vam especificar a l'anterior informe, **a falta de només un any per finalitzar el termini d'aplicació del Pla d'Equipaments Juvenils més del 50% de les accions previstes no seran executades**. En aquest sentit, la Regidoria va decidir impulsar una revisió del pla a través d'un grup de treball format pels grups polítics municipals i el CJB, que només s'ha convocat una vegada a finals de 2013, i que sembla evident que no podrà finalitzar la seva tasca previ a l'acabament de l'actual legislatura.

Això no obstant, sí que volem esmentar algunes de les accions que s'han dut a terme durant el 2014, especialment les que fan referència a l'obertura i posada en funcionament de nous equipaments. Així, celebrem la inauguració del **Casal de Joves del Clot** dins l'edifici del Centre Cívic La Farinera, destacant positivament les prestacions del propi espai i la flexibilitat tant a nivell horari com organitzatiu de les activitats que s'hi desenvolupen, impulsades per un col·lectiu de joves del territori. Ara bé, també és important tenir en compte algunes mancances o incongruències que hi hem pogut constatar: en primer lloc, l'espai es troba en un indret poc cèntric i això no en permet la seva visualització, dificultant la seva tasca.

Pel que fa al **Casal de Joves del Poblenou**, ja en preparació dins el recinte industrial de Can Ricart, destaca positivament la intenció del districte de cedir la seva gestió a les entitats i de poder-lo obrir al públic en els propers mesos, malgrat tostem a trobar la mateixa mancança referent a un espai ubicat en un indret força allunyat dels àmbits centrals del territori, tot dificultant molt la seva visibilitat i la de les activitats que s'hi podran desenvolupar. A més a més, tenint en compte les experiències prèvies, seria convenient concretar el model d'equipament i que les exigències que es puguin derivar de la seva gestió disposin d'un conveni i un pressupost associat que les facin possibles abans de la seva obertura.

Durant el curs anterior es va fer evident **la necessitat d'obrir un nou debat entorn al futur del model d'equipament juvenil**. Des del CJB apostem clarament per mantenir i implementar una xarxa de centres públics com la que es plasma en el Pla d'Equipaments, formada per Punts d'Informació Juvenil, Casals de Joves i Espais Joves, per a la qual, evidentment, és convenient prioritzar la gestió ciutadana sempre que sigui possible. D'altra banda, davant les **demandes detectades en diferents territoris de la ciutat relatives a la necessitat de generar espais autònoms per a la participació juvenil, segurament no cal que tots hagin de complir amb la finalitat de servei públic que recullen els models d'equipament descrits**, sinó que s'ha d'estudiar la viabilitat i implementació d'un nou model d'espai juvenil que sigui per a i gestionat per joves del territori en col·laboració directa amb el teixit associatiu. Sembla doncs, que el cas recent del **Casal de Joves del Clot** ha quedat a mig camí de tots dos models, fet que constata la necessitat d'abordar imminentment aquest debat. En aquest sentit, la resolució **Per una nova estratègia en el model d'Equipaments Juvenils de Barcelona** aprovada per unanimitat a la 49a Assemblea General Ordinària del CJB proposava *"treballar una nova estratègia de ciutat, que impliqui també els districtes, per tal de promoure les entitats i plataformes dels respectius territoris com a agents destacats de la dinamització sociocultural i cívica dels barris"*, així com *"fer un pas endavant i incloure les demandes de les diverses mobilitzacions juvenils a molts districtes, habilitant espais d'apoderament juvenil en clau associativa i autogestionària. És una possibilitat que podria conviure perfectament amb uns equipaments més especialitzats tal com els hem conegut fins ara, amb gestió tècnica professional, encarregats de la informació juvenil o de la programació d'una agenda cultural oberta, diversa i potent"*.

Finalment, cal destacar els bons resultats que aboquen els equipaments juvenils liderats per les entitats a diversos punts de la ciutat. Així, l'**Espai Jove La Fontana** ha viscut el seu primer any en modalitat de gestió ciutadana integral per part del CJB i les associacions i grups allotjats al centre, amb el desplegament encara incipient de l'Òrgan de Gestió Interna Associativa (OrGIA)

que ha d'esdevenir l'espai vinculant de gestió i govern del centre. Alhora, hem conegut problemes importants pel que fa al compliment dels compromisos pressupostaris que han de garantir el correcte funcionament de serveis com el **Punt 7 – Punt d'Informació Juvenil d'Horta-Guinardó**, que va acabar el 2014 en una situació límit per causa de l'impagament per part del districte a l'entitat gestora, el Consell de la Joventut d'Horta-Guinardó (CJd7), i que ha hagut de tancar durant dues setmanes del mes de gener de 2015.

3 L'ús de l'espai públic

L'ús de l'espai públic ha estat i continua sent una de les principals preocupacions de les associacions de la ciutat i, per tant, un debat molt viu entre les entitats juvenils. En aquest sentit, no podem passar per alt el **model d'estandardització que s'ha impulsat des del Govern a fi d'homogeneïtzar els processos de sol·licitud de llicència per a activitats a l'espai públic arreu de la ciutat**. D'entrada, valorem positivament el seu propòsit; ara bé, no podem deixar d'assenyalar algunes de les seves mancances més importants. En primer lloc, no ha aconseguit el seu objectiu homogeneïtzador ja que cada districte aplica els criteris de la forma que creu més convenient. L'incompliment d'aquest propòsit pren especial rellevància en el cas de **Ciutat Vella**. Som conscients que es tracta del territori de la ciutat que, per les seves característiques, rep més demandes i és comprensible que es pugui requerir de més temps d'antelació a l'hora d'efectuar les sol·licituds per fer activitats als seus carrers i places. Tanmateix, **és absolutament inadmissible que les associacions ciutadanes hagin de pagar taxes quan realitzin activitats sense finalitat lucrativa a l'espai públic**. En aquest sentit, coneixedors de l'existència de clàusules que garanteixen la gratuïtat per a l'obra social de les entitats bancàries i partits polítics en campanya electoral, entre d'altres, és necessari que les associacions també estiguin exemptes de pagar per fer ús de l'espai públic, i evitar les traves a un dels principals agents dinamitzadors de la nostra ciutat com és l'associacionisme. Per això, el **Consell d'Associacions de Barcelona** (CAB) ha traslladat la urgència d'introduir una modificació

que reculli aquesta voluntat a l'Ordenança Fiscal 3.10, que regula les taxes a què fèiem referència.

En segon lloc, un element que també és de vital importància, és que la mesura tampoc permet un accés eficient de l'ús de l'espai públic. Davant d'unes normatives cada vegada més estrictes i restrictives pel que fa a criteris i mesures d'higiene i seguretat, **l'Administració no garanteix la cobertura de les infraestructures necessàries per tal d'evitar que el cost d'aquestes repercuteixi únicament en el pressupost de què disposen les entitats**, habitualment molt petit i destinat exclusivament a la realització de les activitats previstes. A la pràctica, això significa que a moltes associacions els resulta impossible poder organitzar certa tipologia d'actes per raons econòmiques més que no operatives. Aquesta dificultat es podria resoldre si l'Ajuntament de Barcelona o els districtes comptessin amb una borsa d'infraestructures bàsiques disponible per a la cessió gratuïta a les associacions de la ciutat.

Finalment, aquesta valoració no estaria completa sense fer esment d'un dels esdeveniments que va tenir més ressò durant el 2014 a la nostra ciutat: el desallotjament i enderrocament parcial del **Centre Social Autogestionat de Can Vies**. En el moment de produir-se els fets, el CJB vam fer públic un posicionament conjunt amb el CNJC en què, entre d'altres coses, manifestàvem el nostre rebuig al desafortunat procés iniciat per l'Ajuntament i que havia acabat amb la pretensió de tancar unilateralment un espai amb marcada finalitat social dins del territori, que acollia projectes associatius molt diversos –molts d'ells juvenils– i que, per tant, actuava com a agent dinamitzador del barri de Sants i els seus entorns.

5

Transport públic,
la via cap a la sostenibilitat

El 2014 ha estat un any ple de reivindicacions relacionades amb el transport públic, especialment aquelles relacionades amb la demanda d'**abaixar les tarifes de Transport Metropolitans de Barcelona** (TMB). Enguany també hi ha hagut una pujada de les tarifes en el transport públic, sorprenent decisió tenint en compte que múltiples informes demostren que el poder adquisitiu de la població barcelonina no para de disminuir. En els darrers dos anys, la **contribució directa de les persones usuàries en el finançament del transport ha passat del 40% al 47%**, mentre que ha disminuït el finançament públic del transport via impostos. El CJB i les seves entitats membres han considerat oportú adherir-se a la Plataforma #StopPujadesTransport ja que comparteix l'anàlisi que *"l'augment abusiu que això ha comportat suposa a la pràctica eliminar el caràcter social del transport públic, dificultant l'accés universal a aquest servei al·legant dificultats pressupostàries. Suposen també un cop per a la promoció d'aquest transport davant del transport privat i per tant per les polítiques de mobilitat sostenible de les quals l'Ajuntament hauria de ser el principal impulsor"*.

En aquest mateix sentit, el CJB s'ha adherit a la campanya "Barcelona vol respirar aire net" que reivindica la necessitat d'emprendre accions per **mitigar els efectes dels nivells tan elevats de contaminació de l'aire que pateix Barcelona**. La campanya explica que els principals causants dels alts nivells de contaminació són els vehicles rodats que concentren massa gasos contaminants i que la pol·lució no només causa problemes de respiració sinó que és potencialment cancerígena, com ha declarat recentment l'OMS. Front la poca reacció del consistori en afrontar la problemàtica, aquesta campanya ciutadana pretén prendre la iniciativa en la difusió de les dades i en la proposta de solucions.

D'altra banda, durant el 2014, s'ha continuat desplegant la xarxa de bus ortogonal, una malla de transport de línies verticals, horitzontals i obliqües que ha de permetre més cobertura, més freqüència, més velocitat, major connectivitat i menys contaminació. La ciutat està experimentant un canvi ur-

banístic que pretén **donar més terreny als vianants, tanmateix, el vehicle privat continua essent l'amo de la calçada**. El CJB és partidari de continuar treballant en la línia de cedir més espai a les persones, però també cal que s'aposti per ser una ciutat que fomenta l'ús del transport públic i penalitza aquelles persones que fan un ús abusiu del vehicle privat, contaminant l'entorn on tots i totes vivim.

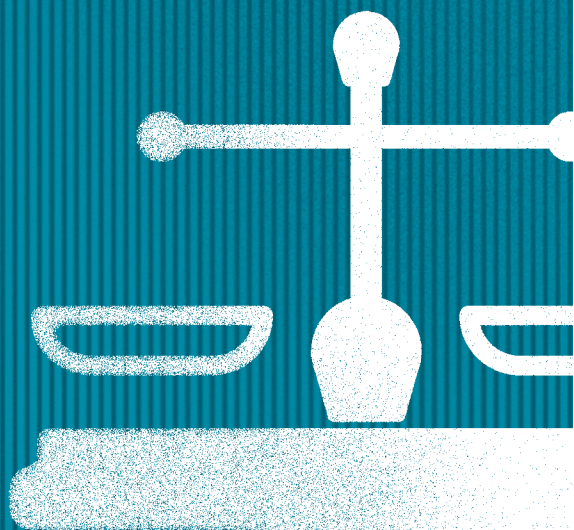
També celebrem especialment la congelació de tarifes del Bicing i l'aparició del Bicing elèctric. El 2014 la tarifa del Bicing ha experimentat un increment de 70 cèntims (increment de l'IPC), molt lluny de l'augment del 116% en l'abonament anual que es pretenia fer el 2013 i que va donar lloc a la creació de la "Plataforma Salvem el Bicing" que va canalitzar totes les mobilitzacions en contra d'aquesta mesura. D'altra banda, des del passat mes de desembre, s'han posat en marxa 23 estacions i 150 bicicletes elèctriques a les quals 1.500 persones abonades al Bicing hi tenen accés. El CJB considera fonamental la contribució que fa la **bicicleta pública per descongestionar la ciutat, fer-la més sostenible** tant ambiental com energèticament, i per tant, contribuir a construir una Barcelona més neta i lliure de contaminació.

Així doncs, la mobilitat juga un paper clau en el desenvolupament de model de ciutat. Una bona xarxa i infraestructura de transport públic permet desplaçar-se sense inconvenients i desincentiva l'ús del vehicle privat, aconseguint així, una ciutat menys congestionada i menys contaminada. És fonamental, però, que l'accés al transport públic estigui garantit. L'augment de tarifes dels darrers anys ha assolit xifres desconnectades amb la realitat de la població que lluny de guanyar poder adquisitiu, n'ha perdut. És imprescindible **revisar les tarifes del transport públic i crear una tarifa social** de la qual se'n pugui beneficiar la població més empobrida. A més a més, la T-Mobilitat que es pretén desenvolupar a mitjà termini, i que consisteix en un nou sistema d'accés al conjunt de serveis per a la mobilitat, és una bona oportunitat per canviar no només la tecnologia d'accés i el sistema de pagament, sinó també les tarifes i la gestió del transport públic. En aquest sentit, el CJB comparteix amb la

Plataforma #StopPujadesTransport la necessitat que la **T-Mobilitat sigui de propietat i gestió públiques** (i que per tant la mobilitat de la ciutadania no esdevingui un negoci més), sigui transparent amb els preus i en la gestió del servei, no castigui a les persones usuàries que canviïn de zona, i que en definitiva, fomenti i afavoreixi l'ús del transport públic.

Per acabar, cal fer un esment especial a la necessitat imperativa que la **tarificació del transport públic es defineixi tenint en compte la situació socio-econòmica en la que es troben la majoria de les persones joves de la ciutat**. És per això que continuem reivindicant una T-Jove accessible per a joves, una T-Jove real que no només benefici a les persones menors de 25 anys, sinó que arribi fins als 30 anys aconseguint així, ésser coherent amb la pròpia definició que fa el Parlament de Catalunya de les persones joves. De la mateixa manera, un element especialment important per a les associacions juvenils, sobretot per esplais i agrupaments, són els **bitllets col·lectius**. El CJB sempre ha defensat i reivindicat la necessitat d'introduir un nou títol de transport similar a l'actual 70/30 però que no limiti el seu ús a 30 dies, sinó a 90, permetent-ne un major ús ja que **s'adaptaria a les necessitats reals de l'associacionisme educatiu**.

6

Barcelona,
una ciutat dual

Set anys després de l'esclat de la crisi s'ha experimentat un augment de les desigualtats arreu on ha impactat: les persones pobres cada cop són més pobres, i les persones riques, cada cop més riques. Barcelona no s'escapa d'aquesta **creixent desigualtat que està construint una ciutat dual**, una ciutat cada cop més diferenciada i allunyada entre les persones que la conformen. Les dades il·lustren plenament aquesta situació: **els veïns i veïnes de Barcelona amb menys ingressos han passat de ser el 22% de la població al 2007 a representar el 39% el 2013** (percentatge que pot haver-se incrementat durant el 2014), segons l'Informe de la Renda Familiar Disponible corresponent el 2013. Tot i que Barcelona ha estat històricament una ciutat de classes mitjanes, actualment aquestes representen el 44,3%, mentre que el 2007 eren el 58,6%.

Aquestes xifres demostren que la distribució de la riquesa, garant del pacte social, falla. La majoria de la ciutadania -aquella que depèn de les rendes del treball-, ha patit una disminució dels seu poder adquisitiu, l'augment de l'atur, la disminució de les prestacions socials i les retallades en serveis públics. Paral·lelament, les rendes del capital s'han disparat per la pujada dels actius financers, beneficis empresarials i cotitzacions borsàries. **Aquesta bretxa que separa a la ciutadania pobre de la rica, està totalment distribuïda per barris.**

El Districte de Sarrià – Sant Gervasi se situa en els 35.000€ pel que fa a la renda familiar disponible per càpita. Quinze minuts de cotxe i quasi 25.000€ (10.540€/any), és la distància que el separa amb el Districte de Nou Barris. La diferència és abismal, com també ho és l'augment de la riquesa en un, i de la pobresa en l'altre, ja que **del 2007 al 2013, la renda familiar mitjana de Sarrià s'ha incrementat un 7%, mentre que la de Nou Barris ha tingut una davallada del 14%**, constatant, un cop més, l'augment de la desigualtat. Si ens fixem en la població juvenil, el reflex d'aquesta situació la trobem en l'atur registrat de persones menors de 30 anys per districtes (setembre 2014): 10% d'atur juvenil a Sarrià i 15% a Nou Barris, representant un 2% i un 9% respectivament de l'atur en el total de la població del districte.

Es constata un empobriment de la població que no només té conseqüències en la qualitat de vida de les persones que la pateixen, sinó que té un impacte clar en tota la societat. El sorgiment de discursos cada cop més racistes, populistes i demagògics que culpabilitzen a les persones nouvingudes d'uns problemes que elles no han generat, ans al contrari -en molts casos, n'han estat les primeres víctimes-, **calen cada cop més en una població atemorida per l'impacte que pot tenir la crisi i les mesures per a pal·liar-la en les seves vides**: la pèrdua de la llar o la feina en el pitjors dels casos, la pèrdua de qualitat de vida en els millors.

És aquest context el que pot explicar que l'extrema dreta hagi experimentat un auge a molts dels estats que conformen la Unió Europea, i també explica **el creixement dels casos de racisme que recull SOS Racisme** en l'informe "L'estat del racisme a Catalunya" de 2013. De fet, cal destacar que el 40% dels casos denunciats a l'entitat eren d'abusos i agressions dels cossos de seguretat pública en primer lloc, i en segon, els casos de discriminació en l'accés als drets socials, els quals fan referència al racisme institucional de la vida quotidiana.

Davant aquesta realitat, a finals de 2013 va sorgir la necessitat de generar un moviment antiracista juvenil que comptés amb la participació del major nombre possible d'entitats juvenils, tan membres com no membres del CJB. Tanmateix, ha estat durant el 2014 que s'ha consolidat i començat a estendre l'**Aixada Antiracista**; un moviment que "*pretén sumar esforços en la lluita antiracista i per la igualtat de drets, mobilitzant la ciutadania i especialment les associacions juvenils de Barcelona i el seu entorn*". A través de trobades, reunions, mobilitzacions, activitats de caràcter més lúdic, s'ha reflexionat i generat contingut entorn a la **condemna del racisme i l'erradicació d'aquest, contribuint a posar tant a l'agenda social i política, com a l'ideari associatiu, els valors de la inclusió, la no discriminació, la diversitat, el respecte als drets humans i l'antiracisme**. L'Aixada també ha esdevingut una eina formativa a l'abast de tot tipus d'entitats oferint recursos per a la formació, per a l'acció i per a la comunicació.

És important tenir en compte que la lluita per l'eradicació del racisme i la xenofòbia no es duu a terme només des de la societat civil, sinó que també es desenvolupen iniciatives destacades des de les institucions i l'administració pública. En aquest sentit, celebrem la posada en marxa de la Xarxa d'Escoles i Instituts per la Igualtat i la No-Discriminació impulsada per l'Ajuntament de Barcelona, en la definició de la qual el CJB hi va participar activament. Aquest projecte, que actualment es troba en fase de prova pilot, pretén treballar amb els infants i joves de la ciutat la igualtat de gènere i la prevenció de les violències masclistes, així com també la diversitat funcional, la diversitat intercultural o la diversitat sexual, una tasca que des del CJB considerem essencial per a la prevenció de les violències i els casos de discriminació que es donen a la ciutat.

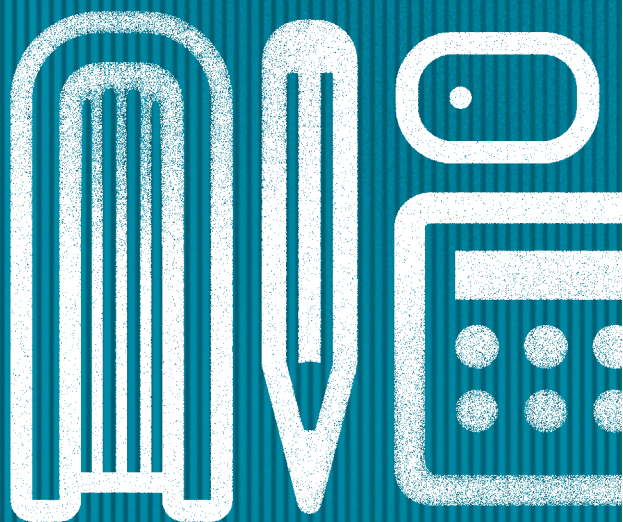
Però la discriminació **no només es dóna per raó de color de la pell, creença o origen, sinó també per orientació sexual**. Tot i el curt recorregut històric de les dades aportades per indicadors oficials, les estadístiques recollides per l'Observatori contra l'Homofòbia mostren indicis prou clars de **l'existència de casos de discriminació per motiu d'orientació sexual i/o d'identitat de gènere en l'actualitat**. És més, les experiències recollides per les entitats LGBT indiquen que els casos reals són molt superiors als que ens acaben mostrant les estadístiques, és per això que celebrem l'aprovació de la «Llei per a garantir els drets de les persones gais, lesbianes, bisexuals, transgènere i intersexuals i per l'eradicació de l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia» per tal de contribuir a la normalització. En aquest sentit, celebrem que el Parlament de Catalunya hagi aprovat aquesta llei incloent punts com un règim punitiu d'infraccions o la inversió de la càrrega de la prova en els casos de discriminació, aspectes que fa temps que es reivindiquen des del CJB i que la converteixen en una llei potencialment efectiva.

Un dels àmbits d'intervenció en els quals té previst incidir la citada llei és el de la salut, reconeixent entre d'altres, el dret a la prevenció, a la detecció eficaç i al tractament integral i remarcant la necessitat de promoure la salut i

la prevenció de les infeccions de transmissió sexual. Les últimes dades existents parlen per sí mateixes, també entre la població jove: l'any 2013 es van diagnosticar 212 joves de VIH a Catalunya, 116 casos dels quals es van donar a Barcelona. Tot i la feina de prevenció desenvolupada per entitats i institucions públiques, el mateix any hi va haver 754 casos de diagnòstic tardà de VIH a Catalunya, el 20% d'aquests correspon a menors de 25 anys segons el CEEISCAT. Es tracta doncs, d'**una problemàtica que és prou estesa i, que per l'impacte irreversible que té en la vida de les persones afectades, convé no escatimar en recursos a l'hora de combatre-la**. Les entitats juvenils de la ciutat, sempre l'hem considerat un tema prioritari a treballar, i així ha estat especialment en els últims dos anys, desenvolupant la campanya "En Boles" des dels Grups de Treball de Sexualitat i LGBT del CJB.

Per tal de fer front a l'elevada incidència que a dia d'avui encara tenen les ITS entre la població barcelonina, es fa necessària una aposta decidida per part de les institucions públiques. En aquest sentit, celebrem l'aprovació de la **Medura de Govern per promoure la salut sexual i reproductiva a la ciutat de Barcelona impulsada per la Delegació de Salut**, una iniciativa de la qual se'n deriva la constitució d'una Taula de Treball en la que el CJB hi serà present. Així mateix, constatem la nostra satisfacció per la retirada de la Llei de la Protecció de la Vida del Concebut, i continuem **exigint una llei de l'avortament que es basi en el dret al propi cos de les dones**.

7

L'educació,
de l'escola
al lleure educatiu

El curs 2014-2015 està sent **el primer pel que fa a la implementació de la LOMCE** (Ley Orgánica de Mejora de Calidad Educativa), més coneguda com a *Llei Wert*. Ha passat només un trimestre per poder valorar quins efectes ha tingut la seva aplicació i **caldrà veure a finals de curs quin ha estat el grau d'acompliment o incompliment de la llei i el nivell d'efectivitat de les instruccions emeses per part de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat** per tal de neutralitzar alguns dels punts més polèmics d'aquesta normativa. En el seu moment, el moviment associatiu juvenil va manifestar el seu rebuig tot donant suport a la vaga general que la comunitat educativa va convocar el 24 d'octubre de 2013, participant activament a la **plataforma Somescola** i a la gran mobilització que es va realitzar el mes de juny passat, amb la presència de desenes de milers de persones i d'un gran nombre d'entitats representatives del país.

Durant tot aquest temps ens hem fet ressò dels efectes més negatius de la reforma: **re-centralització del sistema educatiu, elitització de l'educació, segregació escolar, arbitrarietat en la selecció de l'alumnat a les universitats, pèrdua de democràcia interna en els centres educatius i un atac al sistema d'immersió lingüística**. Tanmateix, bona part d'aquests no es faran visibles fins al cap d'un temps d'estar en funcionament. Precisament per tal d'evitar-ho, s'ha impulsat una **Iniciativa Legislativa Popular Educativa** que compta amb el suport del CJB i que promou un model educatiu contraposat als elements amb què ha estat concebuda la LOMCE la qual dificulta l'accés i la consecució d'una educació pública i de qualitat.

Encara dins l'àmbit escolar, aquest 2014 ha estat marcat per **l'expansió i consolidació del projecte Visc, Convisc, Participo!** a més d'una vintena de centres educatius de la ciutat. En termes absoluts, significa que més de 1.500 alumnes de 3r i 4t d'ESO hi ha participat. Aquest projecte, impulsat pel CJB, que té per objectiu la promoció de la participació de l'alumnat en els centres educatius i la promoció i difusió del teixit associatiu dels respectius territoris, és també un espai de treball conjunt entre l'associacionisme edu-

catiu de la ciutat i els sindicats d'estudiants. A més, durant l'any passat hem treballat en una nova **Mesura de Govern sobre la cultura participativa als instituts i centres de secundària**, que previsiblement veurà la llum durant el primer trimestre de 2015, i que recull aquestes pràctiques i experiències que ja existeixen a la ciutat.

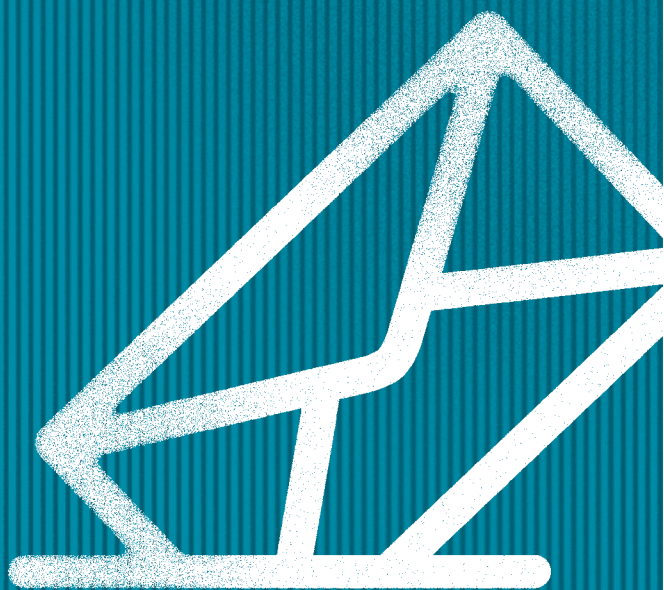
D'altra banda, cal fer especialment esment a tota la feina que s'ha realitzat en el marc de l'associacionisme educatiu. Després de molts anys de treball per la millora del reconeixement, el finançament i la situació dels locals de les entitats educatives, el 2014 ha estat l'any de la plasmació de moltes d'aquestes reivindicacions en actuacions concretes. En primer lloc, arran d'un estudi on es constata que el nombre de famílies amb dificultats per fer-se càrrec de les despeses derivades de la participació en agrupaments escoltes i centres d'esplai estava creixent i era prou significativa, **la Regidoria d'Adolescència i Joventut conjuntament amb el grup de treball d'associacionisme educatiu del CJB va promoure la signatura d'un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i sis federacions educatives de la ciutat**. L'objectiu d'aquest conveni, dotat de 50.000€, ha estat finançar l'activitat ordinària derivada de la participació en entitats educatives per part de famílies amb pocs recursos econòmics. Tenint en compte que el nombre de famílies en aquesta situació vorejava pràcticament el 10% del total i que gran part dels costos derivats els assumien les entitats a partir dels seus propis recursos, es començava a posar en risc el correcte funcionament habitual d'alguns agrupaments escoltes i esplais.

D'altra banda, també s'ha treballat intensament en donar forma a una potent **campanya de difusió de l'associacionisme educatiu promoguda conjuntament des de la Regidoria d'Adolescència i Joventut i el CJB**, el qual inclou l'edició de tríptics informatius de les entitats organitzats per districtes, banderoles als fanals de la ciutat i una pàgina web ([ww.esplaisicaus.cat](http://www.esplaisicaus.cat)) que contindrà tota la informació de forma més extensa i exhaustiva, a més a més de fer-se difusió a través del web municipal i les diferents xarxes socials.

Aquesta campanya es farà pública a principis de 2015, amb la intenció de **posar en valor la feina que realitzen els espais i caus de la ciutat, entitats democràtiques i participatives formades per persones voluntàries que busquen transformar la societat a través de l'educació d'infants i joves** en els espais del cap de setmana durant tot l'any i en les colònies i campaments de primavera i d'estiu.

Finalment, la tercera actuació realitzada des del Govern en aquesta direcció és l'aprovació d'una **Mesura de Govern pel Suport i Foment de l'Associacionisme Educatiu** on es constata el compromís polític per dur a terme les actuacions esmentades anteriorment. Entre altres aspectes rellevants, la Mesura es compromet a mantenir el conveni i la convocatòria de subvencions per reformes o millores de locals d'entitats educatives durant l'any 2015, a més de garantir la continuïtat de les subvencions ordinàries destinades a les entitats de base dels diferents territoris. De la mateixa manera, també mostra voluntat de consolidar un mecanisme de seguiment de la situació dels locals de les entitats educatives que, fins a dia d'avui, encara no ha acabat de funcionar correctament. Així doncs, **cal reconèixer tota la feina feta durant el 2014 entorn al reconeixement i finançament de les associacions educatives de la ciutat per part de l'Ajuntament de Barcelona però cal també seguir treballant per mantenir les actuacions de la nova Mesura de Govern més enllà del 2015**, i d'altra banda cal garantir que es resolgui la precària situació dels locals de molts agrupaments escoltes i centres d'espai de la ciutat. Es tracta de continuar treballant per superar les situacions d'inviabilitat econòmica i de prestacions d'espais o accés als locals, així com assegurar que cap entitat educativa veurà perillar el correcte desenvolupament de la seva activitat per culpa dels problemes assenyalats entorn a aquestes infraestructures.

8

La veu de la ciutadania:
eleccions, consultes
i processos participatius

L'any 2014 ha estat marcat per **la importància de les eleccions al Parlament Europeu** convocades el 25 de maig, que es preveien decisives pel que fa al rumb general que ha de seguir la política comunitària, després del profund sotrac que ha generat la crisi econòmica i essent les primeres en què 500 milions de ciutadans i ciutadanes elegien directament la presidència de la Comissió Europea. Amb motiu d'aquesta convocatòria, es van organitzar una gran quantitat d'espais de discussió i explicació dels respectius programes electorals. D'entre aquests alguns eren específicament dirigits a joves, com el debat impulsat conjuntament pel CJB i el CNJC amb el títol **Europa: del somni a l'exili?** que va posar cara a cara diversos candidats i candidates de les forces polítiques catalanes, o l'acte **#decide what Europe you want** en què els dos consells també varen col·laborar activament.

Més enllà dels comicis electorals, però, la ciutat de Barcelona ha viscut diversos episodis participatius durant l'any passat, en la majoria dels quals hi ha hagut una clara presència juvenil. Un d'ells va ser la convocatòria del **Multireferèndum 2014**, una iniciativa impulsada per diversos col·lectius socials que tenia com a objectiu últim **permetre a la ciutadania pronunciar-se sobre diferents qüestions d'interès públic** com ara el pagament del deute, els aliments transgènics o el control de l'energia. Un aspecte especialment rellevant d'aquest procés de consulta és que hi van poder participar totes les persones majors de 16 anys residents a Catalunya, coincidint amb una demanda històrica del CJB i el conjunt del moviment associatiu juvenil.

El **9 de novembre** (9N) es va convocar a iniciativa de la Generalitat de Catalunya i amb el suport de moltes i diverses entitats de la societat civil –entre les quals el CJB– un **procés de participació per consultar el futur polític de Catalunya**, que va merèixer la concurrència de gairebé 2.350.000 persones arreu del país, més de mig milió de les quals a la ciutat de Barcelona. Respecte d'aquesta convocatòria i del dret a decidir, el moviment associatiu juvenil s'ha mostrat en un grapat d'ocasions favorable a fer possible que “els catalans i catalanes puguin pronunciar-se sobre l'encaix de Catalunya amb el seu entorn,

però també per poder decidir quotidianament sobre moltes altres qüestions polítiques, econòmiques i socials”. Alhora, es va **celebrar molt positivament que es comptés amb el vot de les persones empadronades a partir de 16 anys**, una aposta per l'eixamplament de la democràcia (més enllà de nacionalitats i majories d'edat) que hauria de ser extensiva a tots els processos electorals i participatius que es realitzen a Catalunya.

Finalment, en l'àmbit urbà que ens pertoca, també cal destacar **l'intent de reforma de les Normes Reguladores de la Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona**, que disposen dels instruments i processos disponibles per a la implicació de la població en la presa de decisions sobre el govern de la ciutat. Després d'una proposta inicial del Govern amb un suport relatiu d'altres forces polítiques, el **Consell de Ciutat** –màxim òrgan de participació ciutadana vicepresidit pel CJB, i del qual s'ha celebrat el desè aniversari– va posar les bases per a un veritable procés de participació que permetés a individus i entitats fer aportacions al redactat dels nous Reglaments sobre Participació Ciutadana i Funcionament dels Districtes. Així, va disposar-se de materials pedagògics i d'un espai web per estimular les propostes ciutadanes, i en paral·lel va iniciar-se un treball intens entre representants de molts sectors i col·lectius diversos que va donar com a resultat un extens dictamen que establia la necessitat de **“millorar la participació ciutadana davant els símptomes d'esgotament del model actual, que ha demostrat limitacions evidents a l'hora de recollir i d'integrar les aportacions sorgides de la ciutadania, de les entitats i dels moviments socials de la ciutat**. *L'existència de tants òrgans de participació, sovint amb poca capacitat d'incidència, i la percepció de llunyania generalitzada entre la ciutadania és un indicador que obliga a la reflexió per part de les institucions municipals, de les forces polítiques i de les associacions”*.

Després de realitzar una acurada diagnosi i de proposar i justificar desenes de mesures per a la reformulació de l'estructura participativa a la ciutat, conclou amb una advertència: **“Si no s'aprofita l'ocasió d'establir un horitzó**

ambicions de governança compartida que reforci el paper de la democràcia directa i deliberativa, correm el risc d'un divorci entre l'edifici institucional i les noves formes de participació ciutadana cada cop més presents a la nostra societat". Malgrat tot, la manca d'acord polític al voltant de moltes qüestions ha estroncat el procés de reforma i l'ha deixat en la via morta; amb sort les oportunes consideracions del Consell de Ciutat hauran d'esperar a ser incorporades i tingudes en compte en el proper mandat.

9

**El punt de vista del territori:
la realitat als districtes**

A continuació es resumeixen les trobades anuals que ha realitzat el CJB amb tots els i les Regidores de Districte de la ciutat, normalment amb l'acompanyament del conseller o consellera de joventut i de les coordinadores juvenils o entitats de referència de cada territori. L'objectiu d'aquestes reunions és fer un seguiment acurat de les polítiques de joventut aplicades, l'acompliment dels acords i la identificació de problemàtiques específiques, alhora que representen una bona ocasió per traslladar les demandes i necessitats de les associacions juvenils del districte.

1 Ciutat Vella

 Regidora: Mercè Homs

! **Seguiment de polítiques:** S'ha posat molt d'èmfasi en treballar amb els i les joves del barri del Raval a través de l'esport i el lleure i combinant-ho amb la immersió lingüística, formant 40 joves d'entre 16 i 20 anys el 2014 per ser monitors i monitores d'activitats esportives i arbitratges, en català i a través d'educadors i educadores de carrer. Al barri de la Barceloneta, la Taula d'Ocupació emmarcada dins el Pla Comunitari treballa perquè les empreses de la zona del sector portuari i de restauració contractin persones del barri, sobretot joves, i alhora s'ha començat a treballar en el reforç la Formació Professional, molt vinculada als oficis i activitats econòmiques marítimes, a través de la formació dual; es preveu posar-la en marxa el curs vinent. Dins el Pla d'Educació de Ciutat Vella s'ha donat suport als dos agrupaments escoltes del districte i s'ha reforçat l'equip de professionals per fer seguiment de l'abandonament escolar. La Regidora afirma que el cobrament de taxes en concepte d'ús i ocupació de l'espai públic és una pràctica legítima que el districte continuarà aplicant a les entitats que no són del territori, malgrat les protestes que li han arribat del CJB i el Consell d'Associacions de Barcelona.

Equipaments: Es constata la consolidació i arrelament del Casal de Joves Palau Alòs, que ha instal·lat una Antena del Centre d'Assessorament Acadèmic per a Joves (CAAJ). També l'obertura d'una aula d'estudi nocturna en èpoques d'exàmens a la Barceloneta. Tot i que el CIAJ és un servei per a tota la ciutat, aquest es troba situat al Raval i es destaca que els índex d'atenció a joves locals són molt alts. L'equipament juvenil de la Barceloneta, previst al Pla d'Equipaments, continua sense concretar-se malgrat disposar del solar resultant de l'enderroc del centre social Miles de Viviendas. No obstant això, el districte vol recuperar l'edifici de l'antiga cooperativa Segle XX, a demanda d'una plataforma veïnal, amb la intenció de posar-lo a disposició del barri, i potser s'hi habilitaran espais per a joves.

2 Eixample

Regidor: Gerard Ardanuy

Seguiment de polítiques: El Districte està focalitzat a dissenyar una estratègia d'orientació educativa per tal d'alinejar recursos i serveis relacionats amb aquest àmbit, amb la voluntat que esdevingui una pauta a seguir a tota la ciutat. Al territori hi manca una interlocució clara per part del moviment associatiu juvenil, tot i que hi ha referents com la coordinadora d'Esplais i Caus de Sant Antoni o la campanya 'Exigim espais' impulsada per entitats del Fort Pienc.

Equipaments: El districte continua patint un enorme dèficit d'equipaments juvenils. S'ha realitzat una gran inversió en l'edifici del carrer Calàbria 66, que disposarà de 2.000 m² per a entitats, a més de ser la futura seu de l'Escola d'Adults, el Centre d'Orientació Educativa i el Consorci de Normalització Lingüística i allotjar les oficines del Bicing, la gestió de la Zona Verda i BSM. Tot i així, la negociació amb el Districte està aturada ja que estan a l'espera que les associacions presentin el projecte per al seu espai. Pel que fa a l'equipament de Transformadors, està previst el seu enderroc i la construcció

d'un nou edifici multifuncional de 5 pisos, amb usos definits en un procés participatiu amb el veïnat i amb la voluntat de dedicar algun espai per a joves però defugint el compromís de convertir-lo en l'Espai Jove de l'Eixample. Finalment, a l'edifici annex de Les Arenes s'hi ha traslladat l'Arxiu Fotogràfic Català-Roca i es vol destinar part de l'espai també al col·lectiu juvenil i les seves entitats, però manquen concreció i objectius específics. La presó de la Model, un gran espai per a equipaments dins del districte, es preveu que pugui reconvertir els seus usos a partir de l'any 2017.

3 Sants–Montjuïc

 Regidor: Jordi Martí Galbis

 Seguiment de polítiques: Hi ha la voluntat de treballar amb les entitats juvenils del territori, tal com testimonia la col·laboració amb la Federació d'Esplais i Caus de Sants-Montjuïc, així com la intenció de reprendre la Comissió Sectorial de Joventut del districte (un objectiu ja esmentat l'any anterior que tanmateix no ha tingut gaire concreció). S'impulsen plans d'ocupació per a persones en situació d'atur de llarga durada, sobretot als barris de La Marina, a través d'un conveni amb la fundació d'inserció sociolaboral Trinijove.

 Equipaments: S'han consolidat nous espais al districte amb molta activitat i presència de joves, com és el cas del Bloc 11 dins el recinte de Can Batlló o el Centre Cívic Albareda del Poble Sec. Alhora, es continuen realitzant obres per a l'adequació i la reobertura de la Lleialtat Santsenca, prevista per al primer trimestre del 2016 i que comptarà amb 2.000m² per a entitats del barri, amb un clar component juvenil. La Casa del Mig per ara continuarà sense esdevenir el reclamat Espai Jove al Parc de l'Espanya Industrial, però a la reunió es parla de l'aflorament de diversos espais, tant al barri de Sants amb l'edifici de l'Orfeó –que ha passat a mans municipals– com en altres punts del districte.

4 Les Corts

 Regidor: Antoni Vives

 Seguiment de polítiques: En matèria de programes d'ocupació cal destacar l'impuls en tallers ocupacionals per a joves, així com la voluntat de mantenir la perspectiva juvenil de manera transversal en el desenvolupament de totes les polítiques. El districte ha fet una aposta pel model de *fab labs* amb l'Ateneu de Fabricació de Les Corts, amb una clara vocació de fomentar l'emprenedoria i l'auto-ocupació de les persones joves del territori.

 Equipaments: El Casal de Joves de Les Corts, situat a l'interior de l'equipament multifuncional del carrer Dolors Masferrer, va protagonitzar una sonada polèmica arran de la voluntat del districte de cedir-lo en modalitat de gestió ciutadana sense haver-ho acordat amb cap entitat de referència. Tanmateix, arran de la reacció de la Plataforma Infantil i Juvenil de Les Corts i altres associacions del territori, s'ha resolt en un conveni de gestió parcial d'alguns espais de l'edifici, actualment en obres. La valoració compartida entre la Regidoria i les entitats que es fa del primer període amb aquest funcionament és molt positiva, malgrat que el teixit associatiu reclama estar present en la discussió del projecte de reforma i gestió de tot el nou equipament.

5 Sarrià–Sant Gervasi

 Regidor: Joan Puigdollers

 Seguiment de polítiques: El regidor explica que una de les prioritats del districte és treballar amb un particular esquema triangular que relaciona consum d'alcohol – adolescència - telefonia mòbil, a través dels centres escolars i els Centres d'Atenció Primària; davant del qual el CJB vam mostrar

dubtes sobre el vincle real existent entre els tres àmbits. En matèria d'ocupació, la prioritat és abordar l'atur que pateixen les persones majors de 45 anys, i per tant no hi ha cap pla especial per a joves. Es trasllada la demanda de disposar de transport públic nocturn en barris allunyats com Vallvidrera, clau per a joves, però el districte assegura que aquest assumpte no ha arribat a cap Comissió de Mobilitat. La relació amb el moviment juvenil del territori continua essent pràcticament inexistent, malgrat la convocatòria al maig d'un Espai de Participació per a joves a iniciativa del conseller de joventut. De fet, el regidor es mostra obert a la interlocució amb les entitats juvenils de cara a una possible cessió d'espais, condicionant aquesta a la constitució d'una plataforma o coordinadora legalment constituïda.

 Equipaments: La principal voluntat del districte és dotar d'equipaments públics el barri de Sant Gervasi – Galvany, ja que és el que en té més manca. En aquest sentit, en diversos punts del territori es treballa en la recuperació de finques i edificis (Vil·la Urània, la Torre Muñoz Ramonet, la Clínica Ripoll) però la seva conversió en equipaments juvenils no es considera prioritària, malgrat que es valoraria l'opció en cas d'existir una demanda clara al respecte als espais de participació ciutadana, com els Consells de Barri o el Consell Ciutadà de Districte. En el mateix sentit, el futur de Casa Sagnier com a Espai Jove del districte continua incert.

6 Gràcia

 Regidora: Maite Fandos

 Seguiment de polítiques: El districte ha realitzat diverses actuacions relacionades amb la mesura de govern l'emprenedoria i auto-ocupació juvenil, tals com el Mapa del comerç jove de Gràcia, una assignatura específica als instituts per a estudiants de 3r d'ESO o la consolidació del viver d'iniciatives a l'Espai Jove La Fontana. En aquest sentit, hi ha la voluntat d'impulsar la

creació d'un *fab lab* de temàtica tèxtil, que alhora estigui relacionat amb els preparatius de la Festa Major. La interlocució amb les entitats juvenils del districte ha estat bona, i s'ha donat resposta a la necessitat de locals propis de dos esplais de la Vila de Gràcia, que han estat reubicats a l'interior de dos centres escolars.

🏠 Equipaments: En aquest apartat destaca l'impuls del Centre per a Adolescents i Famílies situat a La Sedeta, en referència al qual el CJB ha reivindicat en nombroses ocasions que el Pla d'Equipaments Juvenils hi preveia la construcció d'un Casal de Joves. L'execució de les obres està molt avançada i es preveu que en breu es faci públic el concurs per a la seva gestió, i que pugui posar-se en marxa a la primavera de 2015. A més, es trasllada la intenció d'obrir més l'Alberg Verge de Montserrat, que forma part de la XANASCAT, a les entitats del districte i les seves activitats. Finalment, es valora molt positivament el funcionament de l'Espai Jove La Fontana, la gestió integral del qual manté el CJB amb la participació de diverses entitats a través de l'Òrgan de Gestió Interna Associativa (OrGIA).

7 Horta–Guinardó

👤 Regidora: Francina Vila

! Seguiment de polítiques: El districte explica la seva aposta per les polítiques de joventut a partir de garantir la continuïtat dels equipaments juvenils (posada en dubte a inicis de 2015), el manteniment dels punts Jove, Informa't i Participa (JiP) als instituts públics i dos centres concertats, l'impuls de programació d'activitats orientades a joves als Centres Cívics del territori, així com l'atenció a l'adolescència en risc a través de dos centres oberts i la signatura d'un nou conveni per a la inserció sociolaboral en el personal dels serveis municipals. El Consell de la Joventut d'Horta-Guinardó (CJd7) explica la proposta de Festa Jove del districte i també pregunta per l'estat de la Plaça Botticelli, després que una gran mobilit-

zació ciutadana aturés el projecte de soterrar-la per convertir-la en l'aparcament d'un nou Mercadona, licitat discretament pel govern del districte sense coneixement veïnal. S'assegura que s'ha suspès i que s'obrirà un procés participatiu per a decidir comunitàriament el futur de la plaça. Finalment, el CJB trasllada la demanda d'un institut públic al barri d'Horta impulsada per un conjunt d'entitats, però el districte nega tenir-ne coneixement i assegura que la reivindicació veïnal no s'ajusta a les xifres de places de secundària ofertades.

 Equipaments: S'aposta pel reforç dels equipaments del districte com l'Espai Jove Boca Nord, millorant-ne el *boulder* i amb l'impuls del projecte "Art i perifèria", o el Casal de la Font d'en Fargues. També s'han ampliat les sales d'estudi nocturnes, així com l'ús de les pistes d'equipaments esportius. El futur Casal de Joves del Guinardó està previst que es posi en marxa el 2015, però el projecte d'un equipament juvenil a La Llosa de la Vall d'Hebron ara mateix està totalment descartat. També es parla del futur de Torre Garcini, una finca que haurà de convertir-se en equipament associatiu i que s'ha situat en el centre del debat amb les entitats del districte, que han presentat al·legacions a la reforma prevista per tal de preservar la masia i els jardins de l'entorn.

8 Nou Barris

 Regidora: Irma Rognoni

 Seguiment de polítiques: S'expliquen els programes adreçats a combatre l'atur juvenil del districte, molt vinculats al retorn educatiu i el reforç de l'oferta de Programes de Formació Inicial (abans PQPI). Les entitats juvenils del districte presents a la reunió –gestores dels Casals de Joves de la Guineueta, la Prosperitat i Roquetes– traslladen el seu malestar per la manca de comunicació amb el districte i la inexistència dels espais d'interlocució necessaris sobre les polítiques de joventut aplicades al territori. També es trasllada a la regidora, titular de Família i Infància, el rebuig del moviment associatiu juvenil al projecte de Sagrera Kids, basat en un oci infantil consumista i de masses.

 Equipaments: Es repren la conversa sobre el Punt d'Informació Juvenil de Nou Barris, recentment obert dins l'Espai Jove de Les Basses, i el CJB reitera que caldria traslladar-lo o obrir-ne un altre a la Zona Nord del districte, molt més desatessa en termes de centres i serveis per a joves. Tanmateix, no està prevista cap actuació referent a nova construcció d'equipaments. S'insiteix en la demanda de coordinació per part dels Casals de Joves del districte, àmpliament coneixedors de les realitats i necessitats de la població juvenil del territori.

Sant Andreu

 Regidor: Raimond Blasi

 Seguiment de polítiques: Es fa repàs d'algunes actuacions en matèria de joventut, com ara les dirigides a la població en risc de la Franja Besòs, la mediació al barri de Navas o la centralitat de l'Espai Jove Garcilaso de La Sagrera com a espai de referència pel que fa a les polítiques d'adolescència. Es fa repàs de la demanda de locals de les entitats educatives del districte, fent esment de l'allotjament d'un agrupament escolta al nou Casal de Barri de Sant Andreu. En una reunió posterior vam traslladar al regidor, que també ho és d'Adolescència i Joventut, el profund desacord davant del projecte de Kids Sagrera anunciat per sorpresa pel Govern municipal, atès el seu model d'oci contrari als valors defensats pel conjunt de l'associacionisme educatiu juvenil.

 Equipaments: Es fa repàs de les obertures previstes, com ara l'emplaçament en breu d'un equipament juvenil a les antigues casernes de Sant Andreu. S'explica el treball que es fa amb joves a l'Espai Via Barcino del barri de la Trinitat Vella, que desperta molt d'interès i que podria resultar l'embrió d'un futur Casal de Joves. Finalment, el CJB trasllada la voluntat que el conflicte a l'entorn del Rock&Trini se solucioni pacíficament i pugui continuar essent un equipament gestionat i disponible per a les entitats juvenils del territori.

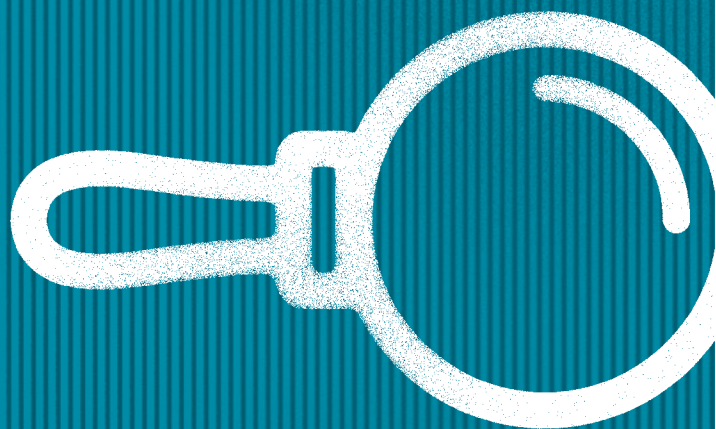
10 Sant Martí

 Regidor: Eduard Freixedes

 Seguiment de polítiques: El regidor explica la preocupació del districte pel que fa a les grans diferències existents entre els barris que el conformen, amb indicadors d'ocupació i qualitat de vida molt distants entre les realitats de la Vila Olímpica o la Verneda, per exemple. S'impulsen diverses actuacions en matèria de promoció social, algunes de les quals dirigides als grups de joves al carrer a partir del treball amb els i les educadores del programa APC ("A partir del carrer"), i s'ha dissenyat una programació juvenil als diversos Centres Cívics del districte en modalitat d'"activitats a la carta" que es realitzen a demanda de la població jove. El CJB trasllada la inquietud per la continuïtat del Casal Tramuntana, d'ideologia neonazi, ara traslladat del Clot al barri de la Verneda; una preocupació compartida per part del districte, que aborda aquesta problemàtica coordinadament amb les entitats del territori i les mobilitzacions ciutadanes antifeixistes.

 Equipaments: El districte posa en valor que durant aquest mandat s'han creat dos equipaments juvenils que a responien a les demandes dels i les joves organitzades dels barris del Poblenou (dins el recinte industrial de Can Ricart) i del Clot–Camp de l'Arpa (Casal de Joves del Clot, dins el Centre Cívic de La Farinera). Aquest últim ja està plenament operatiu amb un conveni de gestió ciutadana. També es parla d'uns altres 7 equipaments que acullen grups i entitats de joves, així com la reforma del Centre Cívic de Sant Martí de Provençals que tindrà una orientació adolescent/juvenil, i la intenció d'abordar en el proper mandat els dèficits dels barris de Besòs i La Pau.

10

Bibliografia i fonts

A Documentació elaborada pel CJB

Resolució per una nova estratègia en el model d'Equipaments Juvenils de Barcelona (març 2014)

Resolució a favor del dret al propi cos i d'una salut sexual i reproductiva emancipadora (març 2014)

Comunicat "El CNJC i el CJB sobre el desallotjament de Can Vies"
(maig 2014)

Comunicat "El Consell de la Joventut de Barcelona crida a participar a la Via Catalana" (setembre 2014)

Campanya No Claudiquis!

<http://www.cjb.cat/noclaudiquis/>

B Informes i estudis consultats

Informe al Plenari del Consell Municipal, any 2013.

Sindicatura de Greuges de Barcelona, 2014.

Informe INSOCAT per a la millora de l'acció social, núm. 3: Monogràfic joves. Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), 2014.

Informe sobre la situació laboral del jovent de Barcelona.

Consell Econòmic i Social de Barcelona (CESB), 2014.

Mesures concretes per a l'ocupació juvenil 2013-2014.

Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), 2013.

Resposta a les preguntes del CNJC i dels grups parlamentaris a la compareixença de l'associació a la darrera Comissió de Polítiques

de Joventut del Parlament de Catalunya. Associació Catalana de Professionals de les Polítiques de Joventut (AcPpJ), 2014.

Situació laboral de les persones joves a Catalunya.

3r i 4t trimestre de 2014. Observatori Català de la Joventut, 2014.

L'Estat del racisme a Catalunya. informe 2013. S.O.S. Racisme, 2013.

Observatorio de emancipación N° 5 (1r trimestre 2014) - Cataluña.

Consejo de la Juventud de España, 2014.

Informe de la Renda Familiar Disponible corresponent el 2013.

Ajuntament de Barcelona / CESB

Documents i mesures de govern

Bases per a l'estratègia d'ocupació juvenil a Catalunya. Garantia Juvenil

2014-2020. Servei d'Ocupació de Catalunya – Departament d'Empresa i Ocupació, 2014.

Declaració institucional sobre el CIÉ de Barcelona. Aprovada pel Plenari del Consell Municipal a proposta del Consell de Ciutat, 27 de novembre de 2014

Mesura de Govern Impuls a la Formació Professional Dual per millorar la formació i l'ocupabilitat dels joves. Ajuntament de Barcelona, juliol de 2014.

Mesura de Govern de Foment i Suport a l'Associacionisme Educatiu.

Regidoria d'Adolescència i Joventut, novembre de 2014.

Declaració del Consell de Ciutat sobre el CIÉ de Barcelona.

Consell de Ciutat, novembre de 2014

Resolució per un Ple Monogràfic del Parlament sobre la situació de la Joventut.

Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, març de 2013s

ESPAI JOVE LA FONTANA
C/Gran de Gràcia, 190 08012 Barcelona
Tel 93 265 47 36
cjb@cjb.cat
www.cjb.cat

En conveni amb:

Ajuntament
de Barcelona